

MINDSZENT-SZEGVÁR

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ
HIVATAL

Diamant Manó nyomdájában, hová
a lap szellemi részét illető közlemé-
nyek, előfizetési- és hirdetési díjak
küldendők.

és

VIDEKE.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 3ft — kr.
Félévre 1ft 50 kr.
Negyedévre — 75 kr.
Egygyes szám ára 6 kr.

Hirdetések jutányosan felvételnek

Zsilinszky Mihály fogadtatása.

A vármegyei életben ritka esemény állott be, évtizedeken át megyei életünk elnöke: Zombori Rónay Lajos visszavonult.

Mikép az országok életében szokás azon szólásmód: „meghalt a király, éljen a király“, úgy van ez arányosítva a vármegyénknél is.

Rónay leköszint, éljen az új főispán!

Vármegyénk alispánja értekezletet hívott össze a hó 21-ére elfogadó termébe, hogy megállapítsák az új főispán fogadtatásának módozata és rendje.

Az érdeklődés az új főispán iránt igen nagy, mert úgy a szentesi, mint a vidéki megyei képviselők meglepően szép számban jelentek meg.

Pontban tíz órakor Stammer Sándor kir. tanácsos megnyitja az értekezletet, melyen az összes járási tisztviselők is megjelentek.

Előadja célját az értekezletnek, mely nem egyéb mint előkészíteni az újon ki-nevezett főispán fogadtatását olykép, mint azt Zsilinszky Mihály Ó Méltósága a multrai tekintettel megérdemli, s mikép illő, hogy a vármegye közönsége fogadja új főispánját.

Közhelyesséssel fogadott fejtegetései után többen hozzászóltak a tárgyhoz.

Voltak kik a költségeket a vármegye pénztárából óhajtották részben fedeztetni, mások bizottság kiküldését vélték célszerűnek, ismét voltak, kik Szentesre óhajtották bizni a teendők és fogadtatás nagy részét, a többi város és községektől is elvárván a töllük telhetőt.

Közadakozás és aláírási iver kibocsátását ajánlották ismét új indítványozók a vége az lett, hogy bizottságot küldtek ki, melynek feladata leendő előkészíteni a rendezendő ünnepélyeket.

A járási tisztviselők és néhány bizottsági tag június 4-én. Tökén üdvözi a vármegye határán főispán ur Ó Méltóságát, a szentesi indóházánál Szentes város polgármestere a városi hivatalnokok, és képviselők élén fogaandják a várva várt vendéget, a vármegye székhelyében Stammer Sándor kir. tanácsos az összes vármegyei tisztikar és a vármegyei bizottsági tagok fogadják illő tisztelettel a főispánt. Este fáklyaszene, társas vacsora leendő.

Június 5-én az ünnepélyes és hivatalos beiktatás napján a törvényhatósági gyűlést Stammer Sándor kir. tanácsos alispán fogja megnyitni, föl fog olvasatni a vonatkozó leirat, mely után küldöttség menesztetik a főispánhoz fölkérvén őt a hivatalos eskü letételére, melynek megtörténte — és a régi szokás szerenti körülhordozás után Tóth János főjegyző tart üdvözlő beszédet, melyre kétségtelenül a főispán válaszoland elmondván programját!

Ezek után tisztelegni fognak a vármegyei tisztikar, az egyházak és világi hatóságok, egyletek, társulatok küldöttségei, ezek után a városok, községek küldöttségei adnak kifejezést tiszteletöknek, jövő reményeiknek.

És aztán?!

Hisszük, reméljük mindannyian, hogy vármegyei életünkben fordulat álland be! És pedig méltán.

Oly főnkelt gondolkozásu, független, tudományosan művelt ember mint Zsilinszky, oly minden szép és nemes iránt fogékony, a jót kívánó s szerető nép között lakván állandóan, mint minő vármegyénk lakossága, bizonyára fejleszteni fogja kevés számú közintézményeinket, maga köré gyűjtven a vármegye jobbait, érintkezvén folyton a vármegyebeliekkel, tudni fogja hol, mi hiányzik, ki fogja terjeszteni figyelmét a számtalan hiánnyra, s megteremti a rég nélkülözött összetartást, s bizonytal nem fogja figyelmén kívül hagyni a többi községek érdekeit sem, segíyezni fogja előre haladásban a törekvőket!

Lesz talán a közel jövőben óvodánk, nyári gyermekkert, önkénytes tűzoltó egyletünk, vármegyei selyem tenyésztesünk közkorházunk!

Lesz e földmivelő megyében egy gazdasági egyesület!

De ki tudja elősorolni a jótékony egyletek egész sorát, melyek nálunk jó részben megyszerte csak névből ismeretesek!

Hozza isten körünkbe Zsilinszky Mihály Ó Méltóságát, tartsa meg őt a Mindenható számos éveken át vármegyénk élén, annak előnyére diszére!

Egy kis csevegés a legszükségesebbekről.

A nemzet fennmaradása és annak jóléte helyezése a legfőbb törekvése az államnak; a mely az által mutatja meg ezen iparkodását, hogy törvényeket alkot e végett és sok anyagi áldozattal járul a cél szentesítéséhez.

Nekünk pedig mint az állam alkotó elemének — értve a községet — oda kell törekednünk, hogy mint annak egyik alkotó része, működésünk által segítségére legyünk az említett nehéz munkájánál, ha sokkal nem is, de legalább annyival a mennyit a hozott törvénynek értelmébe meg kell tennünk, hogy így szabályszerűnek tüntethessük fel a népnevelés előmozdítására tett intézkedéseinket és eljárásainkat.

Az ezideig vagy egészen vagy részben mellőzött, de a törvény által szabályozott s a népmivelés hatáskörében vágó intézni valók közül, mint legszükségesebbeket megemlítem az iparos tanoncok rajzoktatását és a népiskola két felsőbb osztályu növendékeinek a kertészet és ezzel kapcsolatban a méhtenyésztesbeni gyakorlati kiképzését.

1. Az ipariskola létesítése, azaz pótlása az által, hogy az iparosinasok legalább is egy kis mértani és szabadkézi rajzoktatásban részesítesse-nek, mert ez feltétlenül szükséges, ha értelmes iparosról beszélünk.

Azt tudjuk, hogy községünkben az iparosok száma sokkal több, mint némely mező városban s mégis ez utóbbiakban olyan ipariskolák vannak, a hol nemcsak a törvény által elrendelt rajzoktatásban részesül a tanonc, hanem a csupán csak tanoncok számára szerkesztett tankönyvekből is oktatást nyernek.

De ehhez külön tanerő válnék szükségessé. Tegyük fel, hogy a népiskolába megkapták a tanoncok az egyes tantárgyakból az alapismertetket t. i. írni, olvasni és számolni tudogatnak, annyit amennyi nekik szükséges, s ha nem tudná ott van az ismétlő iskola járjanak oda, ilyen formán csak a rajzolás kell nekik tanítani, akkor pedig nem kell külön tanerő, hanem a községben működő tanerők igénybe vétele folytán eleget tenne a község az iparos tanoncok formai iránti érzékének felébresztésére, mert hogy jelenleg nálunk nem haladás, hanem hanyatlás észlelhető e tekintetbe, azt mindenki belátja, a ki a közjóért és haladását csak némi reményt is táplál magába.

Különbben nem kívánhatjuk a sikert hanem kapják meg a kellő alapot, a melynek segítségével öntudatos és jó iparossokká képezze ki magokat az iparostanoncok.

Tehát kívánatos volna, hogy községünk számtalan községek példájára, tisztán, csak inasok rajzoktatását hozza be, a mint a törvény által is meg van az határozva — hetenkint legalább is két esteli és egy nappali (vasárnap d. e.) órákban, mert így nem lennének mestereik hátrányára.

S költséget sem kíván sokat, mert a tantermek estéli órákban és vasárnapokon annélkül is üressék; csupán az estéli órák alatti világitás s a tanerő némi díjazása igényel anyagi segílyt, s még legfőlebb ha a tanoncok rajzpa-pírral olláttatnak.

2. Kívánatos volna, hogy községünk a népiskolánk két felső osztályba járó növendékek számára legalább is egy hold területű földet ajánlana fel a végett, hogy ottan a növendékek a kertészetben és méhtenyésztesben gyakorlatilag oktatást nyerjenek.

Helyviszonyainkat tekintve, hogy az mily üdvös és hasznos volna nemcsak a későbbi, hanem a mostani felnőttekre is? azt fölöslegesnek tartom fejtegetni.

A mi a létesítését illeti, az szintén kevés költséggel jár t. i. egy holdnyi alkalmas helyen fekvő föld, a kertészethez szükséges eszközök beszerzése s még egy pár méh bevásárlása, és így a két felsőbb osztály növendékei hetenkint két délután két-két órát; összesen: heti 4 óran gyakorlatilag ki képeztenének, úgy a kertészet (fatenyésztes) mint a méhtenyésztes körüli teendőkben; megjegyzendő, hogy a téli hónapok alatt elméletileg nyerének az oktatást és aztán úgy vinnék gyakorlatba át, a begyakorlás után

pedig kilépnének az életbe, ahol aztán értékesítenék a tanultakat.

Tehát törekedjünk népünk jólétéért és a jövőbeli békés fennmaradásáért az által, hogy nyujtsunk alkalmat és eszközt, a melynek segítségével magukat az életnek rögzös utain becsületessen fenntarthatassák.

Vitos Gerő.

Községi közgyűlés.

F. hó 23-án rendkívüli közgyűlést tartott képviselő testületünk, melynek első tárgya a szentes-makói vasut kiépítésének ügye volt. Junius hó 1-ő napján ez ügyben H.-M. Vásárhelyen egy szűkebbkörű, 2-án nagy gyűlés fog tartatni, melyre községünk mint egyik fő érdekelt is meglett hívva.

Mielőtt ez ügy részletes tárgyalásához fogtak volna felolvasatott az ugyan ez ügyben 1887. október hó 13-án felvett közgyűlési jegyzőkönyv — melyben a közgyűlés kijelenti, hogy kész a lehető legnagyobb áldozatot meghozni egész 100.000 forintig az esetben, ha az állomás nem lesz a község határán kívül távolabb egy kilométernél.

Schönfeld M. azt mondja, hogy akkor a vasutkiépítése csak Vásárhelyig volt tervezve erre nézve lett a 100.000 forint megszavazva — szerinte több jövedelemre van kilátás ha Makóig fog kiépíteni s ez esetben részéről 120 ezer forintot is hajlandó volna megszavazni — kéri a közgyűlést, hogy ily értelemben hatalmazza fel a bizottságot.

Hubacsok P. Ha valaki — úgy ő bizonyára nagy barátja a vasut kiépítésének annál is inkább, mert azt a községre nézve nagy előnynek tartaná — de azért nagyon megfontolandónak tartja anyagi helyzetünket, amely nem valami fényes és ez okból ő a magi részéről nem szavazza meg sem a 100 ezer sem 120 ezer forintot. Nem volt tagja az előkészítő bizottságnak tehát biztosan a felől nem nyilatkozhat — de mint az onnan kiszivárog Vásárhely város ellene van, hogy a vasut Mindszentet érintse. Vásárhely város különben is ez ügyben olyanforma álláspontot foglal el mint aki azt óhajtja, hogy más valaki kaparja ki neki a gesztenyét a tűzből és ezt már maga azon tény is mutatja, hogy addig míg mi 100 ezer forintot ajánlottunk — ő csak 40 ezer forintot és ez is csak az esetben ha közvetlen Mindszentet a vasut nem érinti ez esetben részéről egy krajcárral sem járulna az építéshez.

Az esetben ha elsőbbségi kötvények lesznek szerinte a községre nagy teher hárulna, mert befektetett tőkénk a legjobb esetben sem hozna 2 százalékot ott van a szentesi

vasut a mely csak 2 és fél százalékot jövedelmezett ha elsőbbségi kötvények lesznek úgy nem adna többet 40 ezer forintnál ha azonban az érdekeltek saját köjtségükön kiépítik a vasutat úgy 80 ezer forintot mint maximális hozzájárulási összeget megszavazna.

Indítványt nem tesz hanem ajánlja, hogy 2-3 tag választassék meg, kik a mellékterembe vonulva és röviden megbeszélve az ügyet és ők tegyenek egy indítványt.

Schönfeld. Vásárhelynek és Makónak nincs oly szükség e vonalra mint nekünk — ezért kell, hogy mi nagyobb áldozatot hozunk Igaz, hogy Szentesnek a vasut csak 2 és fél százalékot jövedelmezett — mert az vég állomás ezért volna ő hajlandó még többet is megszavazni, ha Makóig fog kiépíteni.

Korom Gáspár szintén óhajtja a vasutat s a maga részéről kész nagyobb hozzájárulási összeget megszavazni, ha viszont mi is némi biztosítást kapunk. Egy bizottság van a vasut ügyben kiküldve ez még küldetéséről nem is számolt be — e bizottság aljon elő legalább most valami javaslattal.

Tary Endre mint az előkészítő bizottság tagja kijelenti, hogy ott semmi figyelemre méltó nem történt — a gyűlésben részt vett, de ott mindig egy szűkebb körű bizottság lett kiküldve, melyben a mindszentiek nem vettek részt.

A vasut kiépítésére 3 törv. van. Ki kell mondani a közgyűlésnek, hogy melyik törv. szerint óhajtja a vasut kiépítését — avagy melyik törv. szerint mily maximális összeggel hajlandó hozzájárulni és ez értelemben hatalmazza fel a bizottságot. Szerinte legelfogadhatóbbnak tartja azon tervet, a mely szerint az állomás az újosztás végén lenne ezen terv elfogadását indítványozza. A hozzájárulási összeg arányosításék — mert ha Vásárhely 50 ezer lakossal 40 ezer forintot akkor ő sokatja, hogy mi 100 ezer forinttal járjunk hozzá.

Haász nem látja az arányosítás szükségességét, mert Vásárhelynek a hol már egy vasut állomás van, e vonal kiépítésére nincs oly nagy szüksége mint nekünk. A kiküldött bizottságot nagyobb hatáskörrel ruházná fel.

Wimmer Károly úgy halja, hogy itt arról van szó, hogy a 100 ezer forint hozzájárulási összeg megszavazásakor a vasut kiépítése csak Vásárhelyig lett volna tervezve. Ez nem úgy van — ő mint biztost állíthatja, hogy az már akkor Makóig volt tervezve, ma is fentartaná az első határozatot — vagyis kész a lehető legnagyobb áldozatot meghozni és bele menne 100 ezer forinttal ha elsőbbségi kötvények nem lesznek, hanem az érdekeltek maguk fogják a vasutat kiépíteni, részéről semmi esetre sem menne az első határozatnál tovább.

Tary Endre a következő indítványt teszi — ha az állomás a falutól egy kilométernél messzebb nem esik s mely föltétel alatt tekintené magát Mindszent község érdekeltnék s ez esetben elsőbbségi kötvény nélkül 100 ezer forintot szavazzunk meg, de ha az érdekeltség nem birna saját maga kiépíteni és elsőbbségi kötvények lesznek úgy hatalmazza fel a közgyűlést a bizottságot, hogy 50 ezer forint maximális összeggel olyképp hozzájárulhat — hogy ez összeg arányba hozassék a többi községek hozzájárulási összegével.

Mily öröm mikor az embernek van kedves othona, szép felesége, kivel megosztja az élet bajait s örömeit.

Nőm, Ágnes sietett parancsom teljesíteni s önmaga tömte meg csibukom. Rágyujtott átadta s kiment, hogy nyugodni hagyjon.

Csibukom által kibocsájtott gyönyörű füst karikát szemlélvé, gondolkoztam.

Majd a politikai eseményeket vitattam, majd a napi történetek voltak gondolataim tárgyai, míg végre az étellel gyűlt meg a bajom de az oly unalmas volt, hogy nem sokára a boldogok álmát élveztem, elaludtam.

Borzasztó álmom volt, nem hiába, mert nőm Ágneska ma kedvenc ételeim főzte mikből annyit ettem, hogy gyomrom, csakugyan elrontottam.

* * *

Már nem sokat vártam az étlettől.

Haldokoltam.

Ott feküdtem tehetetlenül az ágyban.

Még jól kivehettem a körülöttem levő arvonásokat. Még látom nőmet könnyes szemekkel sirva; érzem mint csokolja hidegülő ajkaimat (adja a hiven szerető nő) s szorongatja kezemet, de látom, hogy örül, hogy tetszik neki majd mint özvegy élni. Mintha hallanám már a megjegyzéseket is. „A hol megy a szép özvegy.” „Hallod a szép özvegy holnap tea estélyt ad” s több effélet. Kis fiam is sir, de ki már előre örül, hogy szabadon lehet szivarozni, nem kell mindennap az iskolába menni.

Előre látom, hogy rontja el szépen kiszivott tajték pipáimat.

A doktor savanyu arccal vigasztalja nőm a pap áldását elmondva távozik.

Erre névszerűti szavazást kér.

A névszerűti szavazás eredménye Tary Endre indítványa mellett 17 ellene 8-an szavaztak.

(Folyt köv.)

Haltenyésztésünk.

Irta: Danicska József.

E lapok hasábjain több ízben fejtegettem a halászok létérdekét alapjában megtámadó új halászati törvény egygyes §-ának káros voltát, hiszem és remélem, hogy azok kiket illet most midőn már a tettek terére léptünk mellénk fognak sorakozni hogy közös ügyünket elősegítsék és közremunkálkodjanak, nehogy sikeres bevégezése közöny, valamint részvétlenség miatt hajótörést szenvedjen. Az eredményről annak idején az érdekelteket ugyan e rovat alatt kimerítően fogom értesíteni, most hazai haltenyésztésünkről fogok egygyet mást elmondani.

Nem valami vérmes reményeket táplálhatunk a Duna Tisza s a többi folyók halainak ily viszonyok melletti megszaporodásához s pedig első sorban az okon, mert folyóink mind szűk és szűkebb térre szorítottak ez a haltenyésztésre annyiban károsan hat, mert alig marad annyi tér bővé a halak petéiket lerakhassák.

Másodsorban gátolja a halak szaporodását a vízhiány, mivel a szabályozás folytán a víz minél előbb lefolyik, s pedig sokkal előbb mint, hogy a lerakott peték kikelhetek volna a víz lefolyása után szárazon maradnak, elpusztulnak a peték melyből millió és millió halak lettek volna máskülönben.

A folyóknak további szabályozását szükségessé teszi az árvízveszedelmek elhárítása, a hajózás könnyítése stb. Mi volna tehát a teendő, hogy a halak szaporodása előmozdítassék? Szerintem ez oly fontos közgazdasági kérdés, hogy vele a kormány is foglalkozzék.

A haltenyésztés szerintem előmozdítható volna — ha az úgy nevezett „zárt vizek” — melyek teljessen elhanyagoltattnak, vagy jobban egész magára vannak hagyatva és jelenleg csak békák tanyája. kellő gondozásban részesítettnek. A meder, illetve ily „vad vizek” tulajdonosai

Füleim még igen érzékenyek. Bosszankodom. Szeretnék felugrani az ágyból s megrángatni a Juci szoba lány haját, a ki a konyhában táncol.

Előre örül a fekete ruhának s a fekete selyem fejevalónak.

Ilyen az élet.

Most ismét új alak jelenik meg az ajtóban nem látom, de megtudtam ki, alig ejték ki nevét.

Haj; . . . a fül ilyenkor igen érzékeny.

Krausz volt a koporsós, éreztem amint a zsinorral megért.

Kiméletlen egy ember.

A lábam ujjára csavarta a zsinor végét úgy huzta végig testemen.

Most már szeretnék élni, . . . csak egy órát, hogy kitölthetném bosszumat rajtok, hogy megátkozhatnám őket. Senki sem sajnál rokonaim közül csak barátaim.

Ők pótolhatatlan veszteséget nyernek halálommal, (nem nyerhetnek tőlem ferblin többet semmit.)

Mily kapzsi is ez a világ!

„Isten veletek” mondom alig lehelve . . . már sokkal gyengébbnek érzem magamat, szemem nem bírom kinyitni, pedig szeretném még nőmet egyszer látni . . . érzem, hogy csak néhány percem van.

Fázom . . . ez a halál szele. Borzasztó érzés ez majd fagyasztó hideg; majd forróság vonul át hideg, veritékes homlokomon.

Jön a halál! . . . elfog a halál félelem . . . félelem . . . mégis vágyom őt ismerni . . . vágyom a jövő élet ismeretét.

Testem már egész hideg . . . lelkem félig

TÁRCZA.

I d e á l.

Szerelemnek tüze érte
S lángra gyújtá szívemet!
Megzavarta csendes életem . . .
Fölhevíté lelkemet.

Csendes éjim eltűnének . . .
Ideálm jó felém!
Rózsa ágat tart kezében!
Rózsa szálát hány élelem!

Báji termet — égi szép ő! . . .
Gyöngy mosoly száll ajkáról!
Szium zihál és szívem égve —
Elkábulok csókjótól

Megölelném vissza adnám!
Megcsókolnám szájszórás is
Pusztá képzem csak ne volna . . .
Oda sugom: máskor is!

„Máskor is jöjj drága szépem
Égi képem ideál!
Hagy merengjek hagy viduljak
Égi arcod bájnál!”

S z e n t e s i,

Kegyetlen álmom; borzasztó ébredés.

Rajz.

(A „Mindszent-Szegvár és Vidéke” eredeti tárcája.)

„Asszony csibukomat!” kiáltám, s végig heveredtem szobám puha pamlagán.

sajnos nem fogják fel kellően saját érdeküket. Ezer és ezer hold földek vannak éveken keresztül ily vad vizek által elborítva és a tulajdonos nem, hogy igyekezze, amennyiben lehetséges e medrek vizét felfrissíteni, halak tenyésztésére berendezni, hanem ellenkezőleg évről-évre azon fáradozik, hogy e területről a vizet leszorítsa hogy majdan ő buzát vetessen belé s az eredmény —: kiszorítja némely részét, beveti, s legtöbb esetben vetését ismét elborítja a viz. Nagyon sokkal több hasznot hozna neki pedig az, ha ily területen a haltenyésztést rendezné be.

Legkevesebbet törődik az állam a haltenyésztéssel, mert míg vannak méhészeti vándortanárok — selyemtenyésztési biztosok stb. addig a halszaporodását csak törvénnyel akarják elérni.

Szükséges volna első sorban is több helyessen szakértő kormánybiztos, akiknek kötelessége volna községről-községre és városokra járni a meder tulajdonosokkal megértetni a haltenyésztés módját, medrének a szükséghez mért beosztását, a halak szakszerű gondozását, és a haltenyésztés előnyeit stb. Köztudomásu dolog az már ma, hogy egy 5 kilós hal árán meglehet venni egy mmázsa buzát, hogy hányszor 5 kilókat lehet egy hold vizben évente tenyészteni, azt feleslegesnek tartom ezuttal kifejteni.

Ily vízmeder már a haltenyésztés által szép hasznot hozna tulajdonosának, de fokoná bevételét e medrek szelemi vadon tenyésző, semmi költséget nem igénylő nád és gyékénytermelés is.

folyt. köv.

Helyi és vegyes hírek.

— **Jelen számunkkal** veszik t olvasóink e negyed év utolsó számát. Rövid multra tekinthetünk vissza, de avval a lelkesítő tudattal hogy tehetségünkhöz mértén **megtettük kötelességünket.** Midőn eddigi szives támogatásukért köszönetet mondunk — kérjük a z továbbra is — mirésztünkről fokozótávozóban, már alig érzem az orvos kezét, amint lassan dobogó szívem tapogatja.

Agyam még működik kissé . . . bűneimről gondolkozom . . . félek a bírótól . . . hátha a pokolba küld? . . . Jaj nekem! . . .

Jön a halál! . . . hallom őt, hogy kopog ajtómon, nem tudom elkiáltani, „szabad“, torkom száraz. . . tagjaim zsibbadnak, . . . végem van.

Nincs segítség?

Ismét kopogtatnak minha látnám magát a halált, egyik kezében kaszával.

Ismét hallom kopogtatását, . . . hallom hogy nyomja a kilincset . . . a zár nyikorgását, . . . érzem az ajtó nyitása által támadt szelet.

Végem van! . . . Jön a halál! . . . Hallom lepedőjének nesztét a szoba pallóján . . . csontjai zörgését.

Szeretném látni, . . . de nem birom kinyitni szemeim . . . imádkozom.

Oda jön hozzám végig simítja aszott csont kezeivel arcomat . . . összerendeztem . . . Majd vállamra üt s azt mondja „jőjj!“! Felébredtem. S mi borzasztó a halál helyett anyósomat láttam magam előtt, ki ép akkor érkezett meg.

A halál helyet az anyós. Ha! ha! ha!

Most már csakugyan vágytam a halált.

*

*

Aznap nem is éreztem magam jól. A csibukomból felszálló füst karikák betükké változtak, ha ujságot olvastam a sorok, egy mondattá tömörültek előttem. Minden arra intett s mutatá. „Azért vannak az anyósok, hogy bűneitekért e földön és eleget szenvedjete.“

Hoffer Géza

dott erővel fogunk a megkezdett irányban azon reménnyel tovább haladni, hogy munkásságunk a közügy hasznára fog válni.

— **Az új főispánt** Zsilinszky Mihályt június hó 4-én Szentesen fényesen készülnek fogadni, úgy a város mint a megye részéről. Nálunk Pap Ákos főjegyző azon fáradozik, hogy községünk is járuljon a fogadtatás fényének emeléséhez, ez okból két kötelező aláírási ívet köröztet, egyik az esetleges banketten való — a másik pedig a főispán tiszteletére adandó faklyás menet költségeinek beszerzési céljából. Kérjük lakosságunk vagyonosabb részét, hogy ki-ki lehetősége szerint hozzájárulni sziveskedjék.

— **A m. kir. honvédelmi miniszter által** kibocsájtott hirdetmény felhívja a népfelkelő kötelezett egyéneket, hogy a magyar szent korona országainak vörös kereszt egylete által mozgosítás esetén az ország határán belül felállítandó tartalék korházak részére betegápoló és sebesült vívő személyzeteként leendő felvételre jelentkezhetnek. A jelentkezők részére évenként több tanfolyam fog felállítani, minden tanfolyam 6 hétig tart. A felvett egyének katonai napi illetékben részesíttetnek, kósz és lakással elláttnak. Az így kiképzett népfelkelők azon előnyben fognak részesíttetni, hogy mozgosítás esetén nem fognak fegyveres szolgálatot teljesíteni, hanem rendszerint lakhelyükön, esetleg annak közelében a vöröskereszt egylet által felállítandó beteg ápoló intézeteknél fogják szolgálatukat teljesíteni. Az érdeklők a községházánál bővebb felvilágosítást nyerhetnek.

— **Halestély.** Kovács Tóbiás vendéklős által f. hó 23 án rendezett halestély, mint mindig fényesen sikerült. A helybeii, valamint a szegvári intelligencia közül mintegy 40 személy vett részt, kik mindannyian csak az éjtéli órákban távoztak e kedélyes estélyről.

— **Danicska József** helybeli halászmester erélyessen működik az új halászati törvény módosításának tárgyában. Munkálkodása által sikerült egy szűkebb körü értekezletet május hó 1-én Budapestre összehozni, melyből kifolyólag most azon fáradozik, hogy egy nagy gyűlés tartassék a fővárosban úgy a törvények megváltoztatása — valamint egy, „Halászok országos egyesületé“nek létre hozásán. A halászok között még ez ideig semmi összetartó kapocs nincs, mely őket némileg egybesítené — hogy egyes esetekben közös actiót fejthetnének ki — amire pedig szükségünk van. Üdvözljük az e téren törekvő polgártársunkat.

— **Bucusu.** Vasárnap tolyó hó 10 tartatott meg Csanyon a Nej. Sz. János tiszteletére a bucsu, s miután az idő igen kedvező volt, a környékbeli hívek seregéstől siettek részt venni a szép ünnepélyen ugyannyira, hogy a térséges templom nem volt képes a híveket befogadni. Az ünnepi szónok Nt. Májér László kun-félegyházi segéd lelkész ur volt, ki lelkes beszédében szentünk életét oly hiven ecsetelte, hogy hatása a hívek szemében csillogó könnyekben tükröződött vissza. Este többhelyen folytattán a szokásos bucsui multság mely csak a reggeli órákban ért véget s mely, hogy valami nagyobb veszekedés nélkül lefolyt, T. Balogh csendőrmester ur erélyességének köszönhető.

— **A triesti általános biztosító társaság.** (Assicurazione Generali) részvényesei f. é. április hó 30-án tartották meg Triestben 57-ik évi közgyűlést, melyen betérjésztettek a társaságnak 1888. évi mérlegei. A jeletésből értesülünk hogy a lefolyt év a biztosítási iparra nézve általában kedvezőtlen vala s ez a közzétett mérlegben is kifejezést talál, a mennyiben a jégbiztosítási ág 251. 786 frt 54 krnyi és a szállítmánybiztosítási ág 15, 186 frt 54 krnyi veszteséggel záródnak. Ellenben a tűzbiztosítási ág 241, 544 frt 87 krnyi. az életbiztosítási ág pedig a biztosított feleket megillető 87. 078 frt 29 krnyi

nyereményrész levonásával 139, 322 frt 77 krnyi nyereséget eredményezett, valamint az A. és B. mérleget tökebefektetése is 564, 142 frt 86 krnyi tiszta jövedelmet szolgáltatott. Az árfolyam-ingadozás fedezetére szolgáló tartalék 440, 804 frt 31 krral gyarapodott és 1888. december 31-én 936, 597 frt 86 krnyi összeget ért el, de ha a számítás a mai árfolyamok szerint történik. az 1.300,000 frtra emelkednék. Az életbiztosítási díjtartalék 1.852,436 frt 6krral gyarapodott és tett 1888. december 31-én 24. 588,068 frt 59 krt Az 1888-ik évben 16. 122. 711 frt 63 kr. erjéig köttettek új biztosítások, melyekkel az 1888. december 31-én érvényben volt biztosítások töke-összege 110.813,920 frt 83 krra emelkedett, Az 1888-ban kifizetett károk összege 9.877,592 frt 55 kr, melyhez hozzáadva az előbbi években teljesített kártérítéseket, 217.257, 394 frt 75 krnyi tekintélyes összeget nyerünk, melyet a társaság alapításától 1888. december 31-ig fizetett ki károkat. Haznkban az intézet 127,967 kár-ésben 40.403. 485 frt 98 krnyi kárpótlást nyújtott. — Miután az intézet összbiztosítéki alapjai 2.243,672 frt 57 krral gyarapítottak és ezzel azok 33.289,849 frt 10 krra emelkedtek, tiszta jövedelemként 680,019 frt 93 kr. mutattatott ki, miből egy részvényre 102 frt aranyban vagyis 255 frank jut osztalékkul. Az eddigi igazgatóság s e szerint a magyar igazgató-tanács tagjai: Hegedüs Sándor és Jókai Mór is három évre ismét egyhangulag megválasztottak.

Duna biztosító társaság.

Midőn látjuk az öt millió tökével alapított „M a g y a r“ f r a n c i a biztosító társaság valóságát és az Asienda osztrák francia biztosító intézet kinos vergődését, kétszeres kötelessége a sajtónak olvasóközönségét a különböző társaságok vagyoni viszonyairól és megbízhatóságáról — természetesen mindég a legnagyobb mérvű tárgyilagossággal — körülményesen értesíteni. Ezen szempont és indok által vezéreltetve közöljük az alábbi sorokat a Duna biztosító társaság helyzetéről, annyival is inkább mert e társaság maga, még soha egyetlen betűt sem közöltetett vagyoni állapotáról egyetlen vidéki lapban sem s mióta hazánkban működik.

Az elmúlt évben a Duna biztosító társaság jelentékeny veszteségeket szenvedett tűz- és jégkár üzletben, úgy hogy a tűzüzlet csak névleg zárult némi haszonnal, míg a jégüzlet tényleg veszteséget eredményezett. Dacára ezen körülménynek a „Duna“ az elmúlt 1888. évre 207, 214 frt felesleget mutat ki. A biztosító közönségre nézve nem lehet közönyös, milyen természetűek ezen jövedelmek, sőt igen fontos tudni mily forrásokból származtak ezek, mert csak ez uton nyerünk világos képet valamely biztosító társaság megbízhatóságáról.

A Duna biztosító társulat jövedelmei az elmúlt évben a közzétett mérleg volt számai szerint, összesen 207.214 frtra rugtak, de a valóságos üzleti haszon csak 96.844 frtot tett ki, a mennyiben 45.000 frt a részvénytőke kamataiból származik és 65000 frt árfolyamnyereségből eredt.

A tűz- és jégkár üzlet összesen csupán 5600 frt nyereséget mutat.

A „Duna“ üzlete különben már régóta gyengének mondható, mert az utolsó tíz évmérlegei alapján konstatalhatni, hogy az csak ezen időszaknak mintegy, 22 millió frtnyi díjbevételével szemben, csak 600.000 frt vagyis 3% nyereséget tudott élvezni. Az elmúlt évben különösen súlyosan érintették a Duna bizt. társulata tűz- és jégkár osztályokban előfordult nagy káreseteket melyek kielégítése jelentékeny összeget igényelt. A társulat becslöi, ennél fogva főleg hazánkban rendkívül szigoruan jártak el a károk felvételénél, sőt egyes esetekben a károk kifizetése is hosszú időre odáztatott el, a mi természetesen rosz vért szült a biztosító közönség köreiben.

M. K. L.

Közgazdaság.

Gazdasági és üzleti tudósítás.

Az e heti időjárás általában mindenre kedvező volt, mert a már annyira ohajtott esőzés beállt, mi a vetésekre nagyon jó hatással bírt.

A buzavetések helyenkint hol a fereg kiirtotta, vagy már tavasszal sem kelt ki szépen ott silányak, de nagyobb részt kielégítők és további kedvező időjárás mellett még közép jó termésre számíthatunk.

A tavaszi vetések mindenütt kitünően állanak.

A gabonaüzlet teljesen pang, mert az ily alacsony árak mellett eladók alig vannak és a vevők is tartózkodók.

Budapestben kész buza e héten folytonos áresésnek volt kitéve részint a kedvező aratási kilátásokra, részint a malmok vételkedve hiánya miatt, úgy hogy 40 krral olcsóbb árakat jegyezhetünk mint a múlt héten.

Mai névleges piaci árak: buza frt 6.20.30 rozs frt 4.80.—5. kukorica frt 3.70.—80. árpa frt 5.—5.50. minőség szerint zab frt 5.50.—6. mind métermázsankint.

Budapesti árak.

Tiszavidéki 78—80 kgos frt 7.20 — frt 7.05. Bácskai 78—80 " " 7.15 — frt 6.95. Erdélyi 76—78 " " 6.85 — frt 6.60.

Határidő szállításra:

Őszi buza frt 6.97.99 buza május juniusra frt 6.50.53. kukorica május juniusra frt 4.51.53 zab őszre frt 5.11.13.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. M. urnak Csongrád. Beküldött két költeményében van ugyan hangulat, de kidolgozása gyenge — csak is módosítással jelenhet meg — ha tudatja velünk nevét — névtelen kéziratokat nem fogadunk el.

T. H. Szeged. Fentiek önnök is szólunk.

A. urnak Szegvár. Legnagyobb sajnálatunkra b. tudósítását későn vettük — tárgytalanná vált. Az ígértetünk pünkösdi számunkhoz kérjük.

H. G. urnak Szentos. Köszönjük.

Szentosi urnak Szentoson Köszönjük. A lapot küldtük.

Külön tudósító, Csany. Csak tessék küldeni.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Diamant Manó.

sabb áron.

Abelcs Mór Guta (Komárom m) ajánlja a törvény-szerű 36 m illetve 4 m 60 szemű hálót legjutányo-

ASSICURAZIONI GENERALI 1888. ÉVI MÉRLEGE.

Nyeresség- és veszteség-számla az A mérleghez. (1888.)

Table with columns: BEVÉTEL, A tétel neve, Üzlet, Vagyon, Összes, KIADÁS, A tétel neve, Üzlet, Vagyon, Összes. Includes sub-sections for Nyeresség- és veszteség-számla az A mérleghez and Nyeresség- és veszteség-számla az B mérleghez.

Table with columns: VAGYON, A tétel neve, A, B, Összesen, TEHER, A tétel neve, A, B, Összesen. Includes sub-sections for Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1888. d. czeber 31-en and Az ASSICURAZIONI GENERALI teherállása 1888. d. czeber 31-en.

Table with columns: VAGYON, A tétel neve, A, B, Összesen, TEHER, A tétel neve, A, B, Összesen. Includes sub-sections for Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1888. d. czeber 31-en and Az ASSICURAZIONI GENERALI teherállása 1888. d. czeber 31-en.

Ca. kir. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Triestben: Dr. Bazzoni Richard, Besso M., Báró Bruck Ottó, Dr. Calabi R., Dr. Maurogonato I., Báró Morpurgo J. Segred V. A vezértitkár: Besso József. Magyarországi vezérigazgatóság Budapestben az intézet saját házában, Dorottya-utca 10 sz.